

Πικρή Λογική
αυτ. 6 μαι 7

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΣΕΒΑΣΜΟΣ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ Έν Αθήναις φρ. 15—Έν δε ταίς έπαρ. φρ. 15—Έν τῷ έξωτ. φρ. 15.

Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ.

ΑΔΕΛΦΙΚΑΙ ΣΥΜΒΟΥΛΑΙ.

Πρός τοὺς κατοίκους τῆς Ἀρτας.

I

Ἀποκόπτομαι τοῦ συλλογισμοῦ ἕνεκα τῆς φράσεως. Ναί! δὲν εἶναι ὄνειρον. Εἴθε συμπολίται ἡμῶν πλέον, ἐνῶ τὴν πρῶταν αὐτὴν ἀκόμη μᾶς ἐχώριζον αἱ ἀλύσεις σας.

Καὶ πόσον ἀληθῶς θελξικάρδιος ἡ λέξις συμπολίτης, ἀποτεινομένη ἀλίιστα πρὸς ἄρτι τοιοῦτους. Εἶναι τοσοῦτον γλυκεῖα, ὅση καὶ ἡ λέξις ὁμόφυλος, ὅπερ καὶ τυτούσημον.

Ἄλλ' ὄχι! Καὶ τοῦτο ἐν Ἑλλάδι σήμερον εἶναι ἐξαιρέσις. Δὲν εἶναι ταυτόσημον εἶναι ἀπάτη. Ἦτο ὄνειρον, πραγματοποιηθὲν διὰ τινὰς μόνον τῶν ἐν τῇ δουλείᾳ ὁμοφύλων.

Ναί! δὲν εἶναι ταυτόσημοι αἱ λέξεις συμπολίτης καὶ ὁμόφυλος πάντοτε, διότι δὲν δύναται τις ν' ἀποκαλέσῃ σήμερον, ὄλους—τοὺς ὁμοφύλους ἀδελφούς του—συμπολίτας. Καὶ εἶναι πικρὸν τοῦτο, ἐνῶ τὸ ἠλπίζομεν ἐπίσης τὴν πρῶταν αὐτὴν, καθ' ἣν, ἐγερθέντες τοῦ ὕπνου, εἶδομεν τὴν νέαν ἐγχείρησιν τῆς διχοτομημένης Ἑλλάδος καὶ ἀνεκάλυψαμεν τὴν φρικώδη ἀπάτην μας.

Καὶ πάλιν λοιπὸν οἱ πλείότεροι τῶν δούλων ὁμοφύλων ἔμεινον ὑπὸ τὴν τυραννίαν. Καὶ πάλιν λοιπὸν ὅλη σχεδὸν ἡ Ἑπείρος, ἡ Μακεδονία, ἡ Θράκη καὶ τόσα ἄλλα μέρη στενάζουν ὑπὸ τὰς ἀλύσεις καὶ αὐτὴ ἡ αἱματοβρεκτοῦς Κρήτη ἀκόμη.

II

Ὁ Θεὸς φαίνεται δὲν θέλει ἔτι νὰ μᾶς χαροποιήσῃ καθ' ὁλοκληρίαν. Ἠμαρτήσαμεν αὐτῷ, κατασταθέντες ἀπὸ τοῦ 1862 πρότυπον περιγέλωτος βασιλείον ἐν τῇ Ἀνατολῇ καὶ δὲν ἐξιλώθημεν ἔτι.

Ναί! ὁ Θεὸς μᾶς κρατεῖ ὑπὸ τὴν δυσμένειάν του ἀκόμη καὶ διὰ τοῦτο σήμερον εἰς ἡμᾶς μὲν τοὺς ἐλευθέρους ἀφῆκε τὸν πόνον διὰ τὴν μὴ ἐλευθέρωσιν τῶσων ὁμοφύλων, εἰ,

ἐκείνους δὲ τοὺς ἀτυχεῖς τὴν συνέχειαν τοῦ στεναγμοῦ καὶ τῆς ἀγωνίας.

Ναί! ὁ Θεὸς μᾶς ἔχει ὑπὸ ποιὴν ἀκόμη, ὅπως ἄλλοτε ἐτιμῶρει πρὸς σωφρονισμὸν τοὺς Ἰσραηλίτας, οὗς ἐπὶ τέλους, ἀπελπισθεῖς διὰ τὸ ἀδιόρθωτον αἵματι διεσκόπισαν εἰς τὸν ὄλεθρον τοῦτο περιπλανώμενοι τούτοις.

III

Ἄλλ' ὅπως ἀποτρόποιος ἡ ἰδέα αὕτη!

Θεέ μου μὴ συνερίζησαι τὸν ὀλολύζοντα ἂν ἐβλασφήμησεν, διότι ὁ πόνος του ὑπερβαίνει τὴν δύναμιν καὶ αὐτῆς τῆς ἰωβείου ὑπομονῆς.

Ἴδου μάλιστα πρὸς ἐξιλέωσιν κρατῶ τὸν πόνον μου, ὅσον δύναμαι καὶ σ' εὐχαριστῶ, σ' εὐγνωμονῶ, σὲ δοξάζω, διότι πύθόκησας τὴν ἀπελευθέρωσιν τινῶν ἐκ τῶν ὁμοφύλων.

Ἴδου μάλιστα τέρπομαι καὶ ἐνθουσιῶ διὰ τοῦτο, ἕως οὗ εὐδοκήσῃ νὰ ἐλευθερωθῶσι καὶ οἱ λοιποὶ ὁμόφυλοι.

Ἄλλὰ μὴ παρατείνῃς ἐπὶ πολὺ τὸ τοιοῦτο, διότι, ἐκτὸς τῆς ταλαιπωρίας ὄλων ἐν γένει, ῥέει ἀφῆνον τὸ αἷμα τῆς Κρήτης καὶ ἴσως ἡ ἀτυχὴς ἀποθάνῃ, καθόσον διὰ τὴν ἡρωίδα αὐτὴν νῆσον ὁ μόνος αἱματοστάτης εἶναι ἡ ἐλευθερία τῆς.

Καὶ ἀληθῶς πῶς ἦτο δυνατόν νὰ πιστεύσῃ τις τὸ ἐναντίον σήμερον; Κρήτη, ὦ γνησία Ἑλληνίς Κρήτη! λοιπὸν καὶ δι' ἐσέ, ἥτις ἀλληλοσφάγης καὶ τελευταίον ἀκόμη ἐπὶ τετραετίαν μὲ τοὺς κατακτητὰς, κατορθώθη νὰ μείνῃ ὄνειρον καὶ πάλιν ἡ ἐλευθερία.

Ὡ! βεβαίως δὲν ὑπάρχει θεία δικαιοσύνη. Δὲν ὑπάρχει τίποτε.

IV

Πλὴν! ὄχι, θεέ μου, μὴ με ἀτενίζῃς ἀγρίως. Ἵπάρχει θεία δικαιοσύνη, ὑπάρχει Σὺ, καὶ ἰδοὺ παύω τὸν θρήνον καὶ συγχαίρω μάλιστα ἀπὸ καρδίας σήμερον διὰ τῆς παρούσης τοῦ ἀπελευθερωθέντος πλέον κατοίκους τῆς Ἀρτας, στηρίζων εἰς σὲ τὰς ἐλπίδας μου διὰ τοὺς ὑπολοίπους, τοὺς μέιναντας ὑπὸ τὴν δουλείαν ὁμοφύλους μου.

Καὶ τοῦτο μάλιστα ἐξ ὑπαρχῆς ἐσκόπουν νὰ πράξω, ἀλλὰ

*Ελληνες πιέζονται φοβερά υπό των Τούρκων και γεννώσιν μύρια άλλα εις τους ἀπελευθερωθέντας.

*As προστεθή και το άνωτέρω καλαμπουράκι εις την σαλλήν συλλογήν των ελληνικών λογοπαιγνίων.

Δυνατότατον και παρά το σύνθημα τῶ κ. Φιλήμονι καλλιπέστατον ἄρθρον ἐδημοσίευσεν ὁ προχθεσινός Αἰὼν ὡς ἀπάντησιν εις μερικά φιλοβασιλικᾶ μωρολογήματα του αἰφλουαρόντος κ. Σκυλίτση.

Μᾶς ἤρεσεν ὑπερβαλλόντως και ἡ λεπτοτάτη χρῆσις τῆς εἰρωνείας ἣν παρεθέσασιν εις το ἄρθρον του ὁ κ. Φιλήμων διά των ἐξῆς γραμμῶν :

Μετά τοιαύτην ἀπαισίαν λύσιν του ζητήματός μας, αἱ άνωτέρω γραμμαῖ ὁμοιάζουσιν πολὺ τὰ συγχαρητήρια πρὸς ἱατρον ὡς ἐπιτελέσασα εὐσυνειδήτως τὸ καθῆκόν του πρὸς τὸν παραπεμφθέντα εις την αἰωνιότητα πελάτην του.

*Ακρον άωτον διπλωματικῆς ὑπερηφανείας του Κουμουνδούρου :

*Επειδὴ αἱ κυρίαί Ἕλληνίδες ἐκλέγουσι τοὺς ἐλεγκτοὺς τῆς καρδίας των μεταξύ των ξένων των ὁποῖων τὰ ὀνόματα τονίζονται εις την λήγουσαν, ἴσως διότι ἡ λήγουσα τὰς λυγώνει ἐνὼ ἡ παραλήγουσα των Ῥωμῶν τὰς πληγώνει.

*Επειδὴ ἡ προτίμησις αὐτῆ των ερ και των Ιρ και των ὦρ και των ερ εἶναι προσβολή ἐναντίον των νεωτέρων Ἀλκιβιάδων.

*Επειδὴ ἡ προσβολὴ αὐτὴ δὲν ἀποπλύνεται δι' αἵματος, ἀφοῦ ἡ ξενογαμία ἔλαβε τόσον φοβεράς διαστάσεις,

Ζητοῦνται δεσποινίδες ξένης καταγωγῆς, ὡς Ἑλβετίδες, Ἀγγλίδες, Γερμανίδες και Γαλλίδες, ὡς και μερικαὶ χανούμισσαι, τὰς ὁποίας διαβεβαίωμεν ὅτι θὰ ζητηθῶσιν ἄμισθον παρὰ των καλλιτέρων νέων, ὀρκισθέντων νὰ μὴν ἔλθωσιν εις γάμου κοινωνίαν μεθ' ἑλληνίδος.

Πρὸς τοῦτο ἐσηματίσθη φιλοξενικός σὺλλογος

ἀνδρῶν, εἰς τὸν οἱ βουλόμενοι παρακαλοῦνται νὰ καταταχθῶσι μέλη.

Ὁ Εὐστάθιος Ἡλιοπούλος ὅστις προχθὲς ἐκηδέυετο, ἦτο ἐκ των τιμιωτέρων πολιτευομένων, ὅν, ἂν και διαφωνῶν πρὸς τὰς ἀρχὰς και τὰς πεποιθήσεις των, ἀναγκάσεαι και νὰ σέβασαι και ν' ἀγαπᾶ.

Ὁ κατακλισμός του φίλου Φαλιζ παρέσυρε μαζί του πολλὰς ἡπειρους ὕλης ἐπικαίρου, ἐφ' ᾧ και δικαιολογούμεθα και πρὸς τοὺς ἐνδιαφερομένους και πρὸς τὸ δημόσιον.

ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΑΝΘΟΛΟΓΙΑ.

Τρία πουλάκια κάθονται στῆς Ἄρτας τὸ γεφύρι. Τὸ ἓνα κυττάζει τὸν Παχὺ, τ' ἄλλο τὸν Καραπάνο, τὸ τρίτο τὸ καλλίτερο μυριολογεῖ και λέει :

'Βοεῖς τρώτε και πίνετε, κ' ὑψόνετε παντίραϊς, Κι' ἀκούτε λόγους του Ραββῖ και λόγους του Δεσπότη, Κι' ὁ Κουμουन्दούρος πλάκωσε με δέκα μπαεράκια. Οἱ Πετμεζάδες ἔρχονται, ὅλοι ξεκουμπωμένοι,

Τὸν κρατοῦν στὰ χέρια τους μὴ τύχη και τοὺς πῆσῃ. Σέρνει νομάρχαις διαλεκτοὺς κ' ἐπάρχους διαλεγμένους. Στου Καλαμίδα τὸ σχολεῖο καλά μαθητευμένους.

Σέρνει και χωροφύλακες και ἀποσπασματάρχαις, Παιδιά του μεταβαστικού, παιδιὰ τῆς κόντα-πῆττας, Συνειθισμένους σ' ἐκλογαῖς και σὲ καλπονοθεύσεις,

Κοῦκκο μὲν λὲν στὸν τόπο μου, κοῦκκος Τρικουκκος εἶμαι. 'Εγὼ εἶμαι ἐκεῖνο πῶφαγα Βούλγαρη και Ζαίμη, Κι' αὐτὸν τὸν συντοπίτη μου, τὸ μαῦρο Δεληγεώργη,

Κι' ἀπόλυσε τὸ σκύλο του Φιλῆμο, παρακούνη Κ' ἐπιάσαν τὸ κακὸ πουλὶ κ' ἀμέσως τὸ σκοτώσαν. Τὸ μάθησαν και τῶστειλαν στὸ Πρόεδρο πεσοκοῖ.

Bobb.

ΑΤΤΙΚΑΙ ΝΥΚΤΕΣ

8 Ἰουλίου 1881.

'Εχγετε ἰδέαν τινὰ περὶ Φαλήρου ; Ὅχι. Ἄλλ' οὔτε δύναμαι ἐγὼ νὰ οἶσ δώσω καμίαν. Διότι αἱ περὶ τῆς θερινῆς ταύτης διαμονῆς ἰδέαι σχηματίζονται, γεννῶνται ἐπὶ τόπου, ὡς τὰ λιπαρὰ σπανάκια, τὰ ὁποῖα δὲν φύονται εἰς πάντα τόπον.

— Ἀλλὰ ἡμεῖς, κυρία Σφιγζ, δὲν γνωρίζομεν λογικὴν. Βγάλε μας ἐν συμπεράσμα.

Λοιπὸν ἀκούσατε, ἀλογα ὄντα. Ἐν Φαλήρῳ βλέπειτε χρήματα, ὀμιλεῖτε χρήματα, περιπατεῖτε χρήματα, ἐρωτεύεσαι χρήματα, τρώγετε χρήματα.

Ἡ Λογικὴ Καὶ με μίαν φράσιν ὄλα αὐτὰ : Σὸδ τρώγουρ χρήματα !

Ποῦ εἶσαι, Φάληρον τοῦ 75 ! (Ὅσον θέλω νὰ ἀποφύγω τὴν ἔλεγείαν, τόσον με ἀναγκάζουν αἱ περιτάσεις νὰ ὑποχωρῶ.)

Ἡ μᾶχη ἐδόθη ἐν τῇ δημοπρασίᾳ ὑπὸ των ὁμογενων, ἠγουμένου Κατσιμπαλη του ταχυδρομου, και ὑπὸ των ἑλληνων, ἠγουμένων Δανιήλ και Σῦδη των ξενοδόχων.

'Ο χρυσὸς ἀντήχει προκλητικώτατος. Τέλος 30,000 χρυσίου κατέπιπεν τὸ ἰθαγενεὶς στοιχεῖον και ὁ Κατσιμπαλης νικητῆς ἐγκατέστη εἰς τὸ χρυσοῦν αὐτοῦ βασιλεῖον.

Ἄλλ' ὁ κατακτητῆς Κατσιμπαλης νομίζετε, ὅτι ἔσταμάτησεν ἔως αὐτοῦ ; Ὅχι. Ἴνα ἐπιδείξῃ τὴν ἐπὶ του ὠραίου Φαλήρου κυριαρχίαν του ἐκήρυξε τὰ ἐξῆς :

Ἡ Λογικὴ Καὶ με μίαν φράσιν ὄλα αὐτὰ : διὰ νὰ εραγῶθης πρέπει νὰ ἔχης χρήματα.

'Αλλ' ὁ κατακτητῆς Κατσιμπαλης νομίζετε, ὅτι ἔσταμάτησεν ἔως αὐτοῦ ; Ὅχι. Ἴνα ἐπιδείξῃ τὴν ἐπὶ του ὠραίου Φαλήρου κυριαρχίαν του ἐκήρυξε τὰ ἐξῆς :

Ἄλλ' ὁ κατακτητῆς Κατσιμπαλης νομίζετε, ὅτι ἔσταμάτησεν ἔως αὐτοῦ ; Ὅχι. Ἴνα ἐπιδείξῃ τὴν ἐπὶ του ὠραίου Φαλήρου κυριαρχίαν του ἐκήρυξε τὰ ἐξῆς :

Ἄλλ' ὁ κατακτητῆς Κατσιμπαλης νομίζετε, ὅτι ἔσταμάτησεν ἔως αὐτοῦ ; Ὅχι. Ἴνα ἐπιδείξῃ τὴν ἐπὶ του ὠραίου Φαλήρου κυριαρχίαν του ἐκήρυξε τὰ ἐξῆς :

Ἄλλ' ὁ κατακτητῆς Κατσιμπαλης νομίζετε, ὅτι ἔσταμάτησεν ἔως αὐτοῦ ; Ὅχι. Ἴνα ἐπιδείξῃ τὴν ἐπὶ του ὠραίου Φαλήρου κυριαρχίαν του ἐκήρυξε τὰ ἐξῆς :

Ἄλλ' ὁ κατακτητῆς Κατσιμπαλης νομίζετε, ὅτι ἔσταμάτησεν ἔως αὐτοῦ ; Ὅχι. Ἴνα ἐπιδείξῃ τὴν ἐπὶ του ὠραίου Φαλήρου κυριαρχίαν του ἐκήρυξε τὰ ἐξῆς :

ὅσα ἀπαιτοῦνται ὕψω τεθῶσι κατόπιν τῆς Ἀγίας Ἀνθοπόλειος, τῆς ὁποίας ἡ χάρις εἶθε νὰ μᾶς διαφυλάτῃ μεταξὺ τῶν ἄλλων καὶ ἀπὸ τὸν πειρασμὸν τοῦ νὰ τὴν ἀναζητήσωμεν εἰς τὴν Γεωγραφίαν.

Ὁ Γραμματεὺς εἰρηνοδικεῖου τινός, ἐρωτᾷ τὸν γέροντα εἰρηνοδίκην, Ζακύνθιον διορισθέντα ὑπὸ τοῦ Λομβάρδου.

— Μὲ πόσα λ γράφεται αὐτὴ ἡ λέξις;

Ὁ Εἰρηνοδίκης τὸν προσβλέπει βλοσυρῶς, καὶ τῷ ἀπαντᾷ·

— Διγώτερα ἀπὸ ἓνα μὴ βάλῃς.

Ὁ κ. Σ. εὐρίσκειται ἐν Παρισίοις. Εἰς τὴν οἰκίαν ἐνθα κατοικεῖ τοῦ ῥίχθηκε μία. Ἀπαξ τῆς ἤνοιξε τὴν θύραν, εἰς, τρεῖς, ἐπὶ τέλους τὴν ἐδαρύνθη.

Τώρα κτυπᾷ τὴν θύραν του, αὐτὸς δὲ καμώνεται ὅτι δὲν ἀκούει.

Διηγούμενος τὸ γεγονός ἐν ἐπιστολῇ πρὸς φίλον του γράφει:

Ἄ'Ενῶ ἐκεῖνη ἐκτυποῦσε τὴν πόρτα, ἠκούσθη ποτὲ, ἔλγα μὲ τὸ νοῦ μου, εἰς τὰς Ἀθήνας νὰ κτυπᾷ γυναῖκα τὴν πόρτα σου καὶ ἐσὺ νὰ μὴν ἀνοίγῃς, λέει;

Ἄ'Ἴδου ὁ κόρος φίλε μου, ἀλλ' ἴδου καὶ ἡ κόρη ποῦ καταντᾷ.»

Κώστας ὁ σκουπιδᾶς.

ΠΑΙΓΝΙΔΙΑ.

I

Διαβαίνουν τὰ κορίτσια ἓνα ἓνα,
λουλούδια δροσερά, χαριτωμένα.

Τοῦ οὐρανοῦ φοροῦν τὰ τόσα χρώματα,
καὶ μὲ ῥωτοῦν μὲ τὰ γλυκὰ τῶν στόματα:

«Ποῖο χρῶμα σοῦ ἀρέσει, πές μας, πειὸ πολὺ;»
καὶ εἶπα πῶς μ' ἀρέσει τὸ τριανταφυλλί.

II

Ἄν ἤξευρες τὰ τόσα σχέδιά μου,
τὰ ὄνειρα καὶ μιὰ κρυφὴ ἐλπίδα,
ποῦ βασανίζει τώρα τὴν καρδιά μου,
καθὼς τὰ μάτια μαύρη νυχτερίδα,
ποῦ ἴδω τὴν βλέπεις καὶ ἐκεῖ τὴν χάνεις
καὶ τεῖνε νὰ γνωρίσῃς δὲν προφθάνῃς,
θὰ μοῦλεγες μὲ στόμα χαροπὸ,
ὅ,τι ἐγὼ ζητῶ γιὰ νὰ σοῦ πῶ.

III

Ὅσα κρυφὰ τὰ μάτια σου μιλοῦν τὰ ζηλεμένα,
ὁ νοῦς μου δὲν ἠφαντάσθηκε, δὲν ἠμίλησε τὸ στόμα.
Μὰ ὅσα θὰ ῥποῦν τὰ χεῖλιά σου ἔς ἀγάπη βουτημένα,
ποῖο στόμα ἀνθρώπινο ἔς τὴ γῆ ἔτραγούδησεν ἀκόμα;

Στίγξ.

ΟΙ ΒΑΣΙΛΕΙΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΟΙΝΩΝ

ΟΙΝΟΙ

ΑΔΕΛΦΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ.

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΑΠΟΘΗΚΗ

Ὁδὸς Σταδίου ἀπέναντι τοῦ Ταχυδρομείου.

ΤΟ ΜΕΓΑ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ

ΠΙΛΩΝ ΛΕΥΚΑΔΙΤΟΥ

μετεκομίσθη εἰς τὴν ἀπέναντι τῆς παλαιᾶς Ὁραίας Ἑλλάδος γωνιαίαν οἰκίαν, τὸ πρῶν **Χρηματιστήριο**, ἀντικρὺ τοῦ Ἐργοστασίου Ἀσπροβρόχων τῶν Ἀδελφῶν Βαρνάβα, ἐπὶ τῆς διασταυρώσεως τῶν ὁδῶν Ἐρμοῦ καὶ Αἰόλου.

ΤΡΕΞΑΤΕ

νὰ παραγγείλητε τοὺς νέους πῖλους τοῦ Ἰουλίου.

Ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κολοκοτρώνη, παρὰ τὴν Βουλὴν ὁ κ. **Ἐμμανουὴλ Ἰκαμπούρης**, Χίος ἤνοιξε Κατάστημα **Χιακῶν** προϊόντων καὶ μετεφύτευσε ἐκεῖ ἐν μικρογραφίᾳ τὴν μυροδόλον πατρίδα του Χίου, ὅπου ἐπομένως δύναται ν' ἀγοράσῃ κἀνεις τὰ ἀρωματικώτατα χιακὰ γλυκὰ, ἴδιον λεμονάκια, ἀνθη, μαστίχαν, ῥοδοζάχαρη, τὴν οὐσιαστικωτέραν χιακὴν ῥακὴν, ἀγουρόλαδον διὰ σαλάταν, θεσπέσιον δροσερὸν ἀνθόνερον καὶ τόσα ἄλλα πράγματα, ὅλα λάμποντα ἐκ γνησιότητος, ὅλα μυρίζοντα τὴν καταγωγὴν τῶν ἐκ τοῦ Χιακοῦ θερμοκηπίου.

ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ

«ΚΕΔΙΒΙΕ».

Τὰ Ταχυδρομικὰ Ἀτμόπλοια «Κεδιβιέ» ἀναχωροῦν ἐκ Πειραιῶς καθ' ἐκάστην Κυριακὴν ἀκριβῶς τὴν μεσημβρίαν δ' Ἀλεξάνδρειαν προσεγγίζοντα εἰς Θήραν.

Καθ' ἐκάστην δὲ Τρίτην ὥραν 4 Μ. Μ. διὰ Κων)πολιν προσεγγίζοντα εἰς Σύρον, Γῆνον, Σμύρνην, Μυτιλήνην, Δαρδανέλλια καὶ Καλλιπολιν.

Πληροφορίαι δίδονται εἰς τὸ ἐν Πειραιεῖ Κεντρικὸν Πρακτορεῖον κείμενον παρὰ τῇ Πλατεῖᾳ Ἀπόλλωνος.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΟΥ «ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ»

(Ἐν τῷ Τυπογραφείῳ τοῦ «Μέλλοντος», ὁδὸς Θεσείως, ἐρ. 12).